

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. április 05. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt az I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. január 25. napján kihirdetett KB.IV.69/2011/12. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I. és II.r. vádlottaknak az első fokú ítélet rendelkező rész 1/ pontjában értékelt cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

A vádlottakat külön-külön kötelezi vagyonek Kobzás címén 2.745 (kettőezer-hétszáznegyvenöt) Ft megfizetésére.

Egyebekben az első fokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. január 25. napján kihirdetett Kb.IV.69/2011/12. számú ítéletével az I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, valamint a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért őket egyenként - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi fogházbüntetésre, 2 évi közügyektől eltiltásra, valamint 80 napi tétel, napi tételenként 2.500 ft, összesen 200.000 ft pénzbüntetésre ítélte. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Mindkét vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett, valamint rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a pénzbüntetés, vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak kiadásáról azzal, hogy a II.r. vádlottól foglalt 10.000 forintot a pénzbüntetés megfizetéséig visszatartani rendelte. A vádlottakat egyenként kötelezte 80.810 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott vonatkozásában három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőt elmulasztva jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére a szabadságvesztés tartamának felemelése és börtön fokozat meghatározatása végett. Az I. és II.r. vádlott egyaránt fellebbezést jelentett be, felmentés, illetve enyhítés végett. Az I.r. és II.r. vádlott védője mindkét védenccé vonatkozásában fellebbezést jelentett be, elsődlegesen

megalapozatlanság miatt a vesztegetés tekintetében másodszorban enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.238/2012/1-I. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést elkésettség miatt visszavonta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottak korrupciós cselekményét minősítse társtettesként elkövetettnek. Indítványt tett arra, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk.45.§ (2) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés mellőzésével börtönben rendelje letölteni. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben rendeljen el vagyonek Kobzást fejenként 2.745 ft értékben a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e) pontja alapján. Utalt arra, hogy a súlyosabb végrehajtási fokozat meghatározása és a vagyonek Kobzás alkalmazása nem ütközik a súlyosítási tilalomba. Indítványozta, még az indokolásban a közügyektől eltiltás jogszabályi hivatkozásának helyesbítését. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta és elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására, míg másodszorban az elsőfokú ítélet megváltoztatására a vesztegetési cselekményben védenői felmentésére és egyébként a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete egyrészt megalapozatlan, másrészt az eljárás során a védői jogok súlyosan sérültek. A védő érvelése szerint az első kihallgatásokra olyan időben került sor, hogy azon védő nem tudott részt venni. A jelen ügyben bizonyítás szempontjából kiemelt szerepe van a német állampolgárnak, azonban a nyomozati szakban a szembesítésen a védő nem vett részt, és a tárgyalási szakban hiába indítványozta a tanú ismételt idézését, azt a bíróság elutasította. Az elsőfokú katonai tanács felolvasással tette a bizonyítás anyagává a német állampolgár terhelő vallomását, azonban így elvette a védelemtől azt a lehetőséget, hogy részére kérdéseket tegyen fel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvénysértően utasított el a tanu2 kihallgatására vonatkozó indítványt. A rendelkezésre álló iratok alapján tanu2 volt az, aki előtt a külföldi állampolgár rögtön elismerte, hogy 20 Eurót adott át az intézkedő rendőröknek. Ebből a szempontból fontos lett volna az ő tárgyaláson történő meghallgatása. Bár az elsőfokú bíróság nem tulajdonított különösebb jelentőséget a 300 Euró feliratot tartalmazó RK-lap létezésének, azonban annak jelentősége van a terhelő tanú szavahihetősége szempontjából. A tárgyaláson megtekintett képfelvétel alapján ugyanis nem állapítható meg, hogy a II.r., vagy az I.r. vádlott is valamit írt volna, és az elfogásukat követően mindkét vádlott szoros őrizet alatt volt, tehát lehetőségük sem volt az RK-lap eltüntetésére.

A védői álláspont szerint nagyobb súllyal kellett volna értékelni azt, hogy a külföldi állampolgár által említett 20 euró nem került elő. A képfelvételekkel kapcsolatban megállapítható, hogy a felvétel minősége miatt nem alkalmas semmiféle bizonyításra éppen ezért nem érthető, hogy az elsőfokú bíróság meg sem próbálta a további képfelvételeket, illetőleg a hangfelvételeket beszerezni.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy tudomása szerint a RSZVSZ rögzítette a mobil telefonjáról lefolytatott beszélgetéseket, továbbá a kérdéses intézkedésről három irányból készített hang és képfelvételeket. Nem érthető, hogy ilyen körülmények mellett miért csupán egyetlen rossz minőségű felvétel került felhasználásra a bírósági eljárásban. Hivatkozott továbbá arra, hogy polgári jogi szerződés alapján térfigyelő tevékenységet látott el, amely nem tekinthető rendőri szolgálatnak, így annak ideje alatt katonai bűncselekményt sem követhet el. Érvelése szerint kb. 25 RSZVSZ-es rendőr vett részt az akcióban, egyetlen pillanatig sem voltak őrzés nélkül, és lehetőségük sem volt pénz eltüntetésére.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kifogásolta, hogy nem tudott kérdést feltenni a külföldi állampolgár gépkocsivezetőnek. Álláspontja szerint olyan RK-lap, amire tanu1 hivatkozott, soha nem létezett. A képfelvételekből sem lehet következtetni ilyen írására sem. Egyébként pedig, ha az RSZVSZ-es kollégák előtt nyilvánvalóvá vált, hogy ilyen papír létezik, vagy létezett, akkor arról miért nem kérdezték a gépkocsivezetőt a kihallgatás során. A nyomozó ügyészség hallgatta ki a gépkocsivezetőt, ők készítettek feljegyzés az RK-lap eltűnéséről, még sem tettek fel közvetlenül kérdést neki. Egyébként tanu1 nyilatkozataiból egyértelműen az elfogultságára lehet következtetni. Utalt továbbá arra, hogy a jelen ügy nyomozása során több korábbi intézkedésüket is visszaellenőrizték, és ezek során rendőri korrupció fel sem merült. Az I.r. vádlottal kapcsolatban utalt arra, hogy ő egy hét múlva rendőrtiszt lett volna, ilyen körülmények között 20 Euróért nem kockáztatta volna a karrierjét. A II.r. vádlott hangsúlyozta, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt és kizárólag az eljárás elhúzódása és a beosztásból történő felfüggesztés hátrányos következményei miatt nem kéri az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A felmentésére tett indítványt.

A vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottaknak és védőiknek a felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A vádlottakat és a tanúkat a törvényes kioktatást követően hallgatta ki, a rendelkezésére álló okiratokat az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Nem sértett eljárási szabályt akkor sem, amikor a vádnak az ügyészi perbeszédben történő megváltoztatását követően a vádlottak és védőjük indítványára a tárgyalást nem napolta el, figyelemmel arra, hogy Be.310.§ (2) bekezdése ezt nem teszi kötelezővé, valamint az eljáró ügyész a vád megváltoztatása során egy súlyosabb bűncselekmény helyett egy enyhébb bűncselekmény megállapítását kérte. Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a Be.296.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a német állampolgár tanúnak a

nyomozás során tett vallomását felolvasással tette a bizonyítás részévé. Ennek feltételei fennálltak, hiszen a bíróság a tárgyalás idézte a tanút, aki az idézést átvette, azonban a tárgyaláson nem jelent meg.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. és II.r. vádlottak a tárgyaláson vallomást tettek és tagadták terhükre rótt bűncselekmények elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlottak tagadásával szemben a német állampolgár tanúnak a nyomozás során tett és a tárgyaláson felolvasott tanúvallomása a szembesítési jegyzőkönyv, az azt alátámasztó tanúvallomások, okirati bizonyítékok, valamint a tárgyalás keretében többször megtekintett képfelvétel alapján állapította meg. Helyesen döntött az elsőfokú katonai tanács, amikor a német állampolgárnak a nyomozás során tett vallomását valamint a vele készült szembesítési jegyzőkönyvet a bizonyítási eljárás során felhasználhatónak látta, és alkalmasnak, hogy arra terhelő történeti tényállást alapozzon. A nyomozati iratok 6. naplószáma alatt található tanúkihallgatási jegyzőkönyvvel kapcsolatban megállapítható, hogy a kihallgatáson tolmács vett részt, aki megfelelően ki volt oktatva a hamis tolmácsolás törvényes következményeire. A tanú mind a mentességi jogára, mind a hamis tanúzás törvényes következményeire ki volt oktatva, és ezek ismeretében tette meg a vallomását. Egyébként a tanúvallomás minden oldalát a tanú és a tolmács is aláírta. A nyomozati iratok 16. naplószáma alatt található a német állampolgár tanú és I.r. gyanúsított szembesítéséről készült jegyzőkönyv, amely tartalmazza a tanúnak, a gyanúsítottnak, valamint az eljárási cselekményen résztvevő tolmácsnak a törvényes kioktatását. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során megismert bizonyítékokat ítélete 4. oldal 3. bekezdésétől a 8. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak tagadó vallomását, illetve védekezésüket fogadta el a tényállás alapjául. A katonai tanács egyébként logikusan és kellő részletességgel megindokolta, hogy miért utasította el a bizonyítási kiegészítési indítványokat.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A Be.352.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti, vagy az eljárást megszünteti. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőjük fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozatlanságára vonatkozó hivatkozásuk nem alapos. Az elsőfokú bíróság által megismert és értékelt bizonyítékok az elsőfokú ítéletben rögzítettektől eltérő következtetésre nem adnak alapot. Azok alapján ellentétes tartalmú tényállás nem

állapítható meg. Összességében megállapítható, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól ezért az a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetés a vádlottak bűnösségére, és tulajdonképpen helyesen minősítette a cselekményeiket is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. és II.r. vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A másodfokú bíróság ezen cselekmény jogi minősítésével kapcsolatban osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet 9. oldal 1-4. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját. Azon körülménnyel kapcsolatban, hogy a vádlottak térfigyelős szolgálat ellátása során rendőrként járnak el, és katonai vétség elkövetői lehetnek, kellő iránymutatást ad a Legfelsőbb Bíróság BH.2003.399. számú eseti döntése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 1.Kbf.3/2006/5. számú ítélete. Az elsőfokú bíróság a rendelkező rész 1. pontjában az I.r. és II.r. vádlottat egyaránt a Btk.250.§ (1) bekezdésében ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek. Ítélete indokolásának 8. oldal utolsó bekezdésében logikusan és meggyőzően fejtette ki, hogy a vádlottak cselekményüket egymás tevékenységéről tudva, kölcsönösen együttműködve, közösen valósították meg, szándékegységben társtettesként. Mivel a katonai tanács ítélete rendelkező részében elmulasztotta az indokolásban írtaknak megfelelően társtettesként kimondani a vádlottak bűnösségét a korrupciós bűncselekményben, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. és II.r. vádlottaknak az első fokú ítélet rendelkező rész 1/ pontjában értékelt cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, a Btk.20.§ (3) bekezdése alapján.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés sem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett amikor ezekre, valamint a cselekmény tárgyi súlyára és a vádlottak alanyi bűnösségének fokára figyelemmel mindkét vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú katonai tanács mind a szabadságvesztés tartamát, mind annak végrehajtási fokozatát enyhítő rendelkezés alkalmazásával állapította meg, annak további enyhítése már nem indokolt. A súlyos korrupciós bűncselekmény elkövetésével a vádlottak méltatlanná váltak a közügyek gyakorlására, ezért az elsőfokú bíróság törvényesen tiltotta el őket a közügyek gyakorlásától a szabadságvesztéssel arányos tartamban. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa akkor sem, amikor a bűncselekményt anyagi haszonszerzés céljából elkövető vádlottakkal szemben pénzbüntetést is alkalmazott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések együttesen megfelelően szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat.

Helytállóan hivatkozott ugyanakkor a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványában a Btk.77/B.§ (1) bekezdésében e) pontjában írtakra, így arra hogy vagyonekhozást kell elrendeli arra a vagyonra, amely az adott, vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. A vádlottak a német állampolgártól 20 Euró vagyoni előnyt, vesztegetési pénzt vettek át, ezért a másodfokú bíróság - azt megosztva - a vádlottakat külön-külön kötelezte 2.745 ft megfizetésére.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokai alapján mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. április 05.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. április 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné